

uit de Herberg

Ontmoeting

bestuur

Mw. C.P. Bloemendal-Dankers

Dhr. D. van Dijk

Dhr. W.H. Marchand, *penningmeester*

Mw. mr. W.C.M. Pronk - Schaap,

secretaris

Ds. M.J. Tekelenburg, *voorzitter*

Mw. H.M.W. de Vries

Ds. B.E. Weerd

directie

Henk Meuleman

comité van aanbeveling

Dr. J.A. van den Berg

Prof. dr. G. van den Brink

Ds. G. de Fijter

Mw. drs. A.B.F. Hoek - van Kooten

Dr. H.C. van der Meulen

Dhr. M. Niemeijer

Mw. E.A. Schouten - van Heijningen

Dr. A.H. van Veluw

Ds. M. Visser

Dr. P.J. Visser

Mw. drs. E.E. Wiegman-van

Meppelen Scheppink

Drs. L. Wüllschleger

Voorwoord

In dit 2^e nummer van *Uit de Herberg* 2020 staat het thema *Ontmoeting centraal*. Na de verschijning

van het 1^e nummer begin maart hebben we op 16 maart i.v.m. de landelijke maatregelen rondom het coronavirus het ingrijpende besluit genomen om tijdelijk geen gasten in de Herberg te ontvangen, maar hen telefonisch te begeleiden.

We zijn onze God en Vader dankbaar dat we vanaf 15 juni gasten weer een tijdelijk huis kunnen bieden in de Herberg. Wat is het fijn ook onze dia's en een aantal vrijwilligers weer te

zien en te spreken, al is het op 1,5 meter afstand en met strikte hygiënemaatregelen. Wat een zegen elkaar weer te kunnen ontmoeten en een geleidelijke opstart te maken. Ook in kerkelijke gemeenten gaan de deuren geleidelijk open en hopen mensen elkaar weer te ontmoeten.

We wensen elkaar wijsheid, sterkte en moed toe en bidden om Gods zegen en Zijn bescherming in het verdere proces. We belijden onze afhankelijk met Psalm 127 vers 1:

“Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan; als de HEERE de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter”.

Een hartelijke groet vanuit de Herberg,

Henk Meuleman

De Herberg ontvangt weer gasten

Na weken van pastorale zorg op afstand, gingen de deuren op 15 juni weer open voor gasten. Drie maanden was het best stil in de Herberg.

Er was intensief pastoraal telefonisch contact met (oud)gasten, vrijwilligers kregen aandacht en er werd hard gewerkt aan plannen om binnen de mogelijkheden van deze tijd gasten een plek te bieden. Daarbij stond de veiligheid van gasten, team en vrijwilligers voorop. Er zijn protocollen gemaakt in overeenstemming met de richtlijnen van het RIVM en de noodverordening van de veiligheidsregio.

Begin juni zagen we af en toe een vrijwilliger voor de tuin of wat klusjes in huis. Daarna kwamen de diaconaal werkers terug om

van alles te doen en maandag 15 juni arriveerden de eerste gasten voor een herstelarrangement. De tuin lag er prachtig bij, de ramen waren gezeemd en in huis was alles gepoetst. Ze waren van harte welkom!

Gelukkig blijft heel veel hetzelfde. Centraal staat de liefdevolle aandacht en de pastorale begeleiding. Het dagprogramma met de gezamenlijke maaltijden en allerlei activiteiten biedt structuur. Tussendoor is er tijd om in de eigen kamer of op het terras te zitten, te wandelen of te fietsen.

Nieuw is het herstelarrangement. Gasten komen in een kleine groep op maandag en trekken een kleine drie weken met elkaar op. Voor iedereen is de duur van het verblijf

Herbergdeuren weer open (vervolg)

gelijk. We houden ons aan de anderhalve-meter maatregel en maken daarvoor optimaal gebruik van beide gebouwen. Hier en daar is een looproute uitgezet en er zijn ruime zitjes in de huiskamer. Op vaste tijden is er bijbelkring, themaochtend of creativiteit. Helaas kunnen we niet samen zingen. De kapel is de hele dag open als stilteplek.

Anders is ook het aantal vrijwilligers. We beginnen met een klein aantal van hen. Afhankelijk van regelgeving en opgedane ervaring zullen in de loop van de tijd meer vrijwilligers worden ingezet. Vrijwilligers bepalen mede de sfeer in de Herberg. Daarom zijn we heel blij met onze vier dia's. Zodra het kon, waren ze weer present. Ze zetten de schouders eronder en werken zelfs een paar weken langer om het team te ontlasten. Geweldig!

Iedere week zijn er intakes voor nieuwe gasten. Veel mensen verlangen naar een plek om even een pas op de plaats te maken, tot rust te komen en nieuwe moed en perspectief te ontvangen.

Misschien ken je iemand die zo'n plek nodig heeft. Of ben je het zelf. Neem dan telefonisch contact op, want wellicht is een herstelarrangement ook iets voor jou.

Ontmoeting

De laatste maanden hebben veel mensen te maken gehad met isolatie. Alleen of met het gezin verbleven ze dagen, soms weken in huis. Nu kunnen we in deze tijd veel met internet, maar al snel bleek dat het persoonlijke contact werd gemist. Wat is het belangrijk om mensen te zien en te spreken, om lijfelijk contact te hebben, om elkaar te ontmoeten.

Nu is ieder contact niet gelijk een goede ontmoeting. Wat is eigenlijk een ontmoeting? Wat gebeurt er tussen mensen als ze elkaar ont-moeten? Ik denk dat het in ieder geval te maken heeft met aandacht, gezien worden, verbondenheid. Vanzelfsprekend gaat het dan ook om luisteren, niet jezelf centraal zetten, willen geven en ontvangen en kwetsbaar durven zijn.

In de Bijbel staan heel veel ontmoetingen beschreven. In de evangeliën lezen we hoe Jezus allerlei mensen ontmoet. Met

iedereen gaat Hij op een eigen manier om. De tollenaar Zacheüs benadert Hij anders dan de Samaritaanse vrouw, Nicodemus anders dan de melaatse man. Soms is Jezus scherp, direct op de man af, een andere keer is Hij juist afwachtend en voorzichtig. Zelden geeft Hij direct antwoord, maar stelt een wedervraag om het gesprek op een ander niveau te brengen. Vaak weet Hij zo ruimte te scheppen om bij het onuitgesproken verlangen te komen. En dan gebeurt er iets.

Ontmoeten heeft te maken met openstaan voor de ander, ruimte geven en ruimte krijgen. Misschien moeten we zeggen dat iedere ontmoeting een cadeau is. Beter gezegd: genade, en dus een wonder.

► **Wilt u met uw groep of kring op een interactieve manier nadenken over echte ontmoeting? Nodig ons uit.**

En toen ging het anders

Het telefoontje kwam op 23 maart. Onverwacht, en tegelijk ook weer niet. De gasten hadden de Herberg verlaten en vrijwilligers mochten hun werk niet meer doen. Ook de diaconaal werkers niet. Balen vonden Lieke, Anna, Daniëlle en Renske het. Balen omdat het toch nog onverwacht kwam. Balen omdat ze het zo leuk hadden met elkaar. Balen omdat het werk in de Herberg zo zinvol is, voor jezelf, omdat je zoveel leert, maar ook voor de gasten en de andere vrijwilligers.

Werk in de Herberg geeft echt zin aan je leven. Een van de meiden zegt: 'ik ben veel zekerder van mezelf geworden en ik kan veel meer dan ik dacht.' Een ander ziet er nu niet meer tegenop om op zichzelf te gaan wonen. 'Ik ben veel zelfstandiger geworden en weet nu waar mijn kwaliteiten liggen.' Ook wordt de structuur en het lekker bezig zijn genoemd. De vierde zegt: 'Ik heb gewerkt aan mezelf, maar ook aan mijn relatie met God. Juist dat is zo mooi in de Herberg.'

Het was balen dat dit nu zo plotseling moest stoppen. Na een paar maanden konden ze het werk in de Herberg gelukkig weer oppakken, al was het anders dan daarvoor. Maar dat is niet erg, iets betekenen voor de gasten, daar gaat het om.

IS EEN DIACONAAL JAAR IETS VOOR JOU?

www.pdcdeherberg.nl of 026-3342225

Telefonische begeleiding

Sinds een aantal weken biedt de Herberg de mogelijkheid tot telefonische begeleiding. Met een aantal gasten ben ik zo'n traject ingegaan. Tot op heden heb ik niemand gehad die koos voor de mogelijkheid van beeldbellen. Ik zie dat bij mijn collega's wel gebeuren. *'O nee hoor, dan moet ik zorgen dat mijn haar netjes zit'*, reageerde een gast. Het wekelijkse telefonische gesprek duurt ongeveer 45 minuten.

Ik vond het eerlijk gezegd behoorlijk wennen. Wat mis je veel als je elkaar niet kan aankijken, als je niet kan opmerken hoe de ander wat je zegt ontvangt. Er zijn minder mogelijkheden om vertrouwen op te bouwen. Bij een oudgast is dit

natuurlijk veel minder een punt. Daar heb je al een bepaalde relatie mee. De ander weet wie jij bent en jij hebt een beeld bij de ander. Maar bij nieuwe contacten is dit een zoeken en aftasten.

Toch heb ik er ook mooie ervaringen mee opgedaan. Het vertrouwen groeide en er was openheid om over wezenlijke zaken met elkaar te spreken. Er werd over en weer gebeden. Er ontstond weer lucht, ruimte en moed om de weg door het leven te vervolgen. Verrassend vond ik het en het bemoedigde mij. Oké, ik heb grote voorkeur voor echte ontmoetingen, maar het kan, dit telefonisch begeleiden.

Diewertje Dorr

Van ‘zelfvertrouwen’ naar ‘jij en de (A)ander’

Iedere donderdagmorgen is er voor de gasten een thema ochtend in de foyer van het Koetshuis. Bea Sonneveld vertelt dat ze het heel leuk vindt om deze bijeenkomsten te verzorgen. De gasten waarderen het en steken er veel van op.

‘In het verleden was de titel van deze reeks bijeenkomsten ‘zelfvertrouwen’. Het ging dan over hoe te leren grenzen stellen, je mening geven en negatieve gedachtenpatronen te doorbreken. Het was vooral individueel gericht en het ging om het zelfbeeld en zelfaanvaarding van de gast persoonlijk.

Als mensen zijn we echter geschapen in relatie met andere mensen en met de Ander, de Here God. De afgelopen

jaren is steeds meer duidelijk geworden dat zelfvertrouwen niet zozeer ontstaat door het volgen van een cursus of door zelfonderzoek, maar dat het gevoed wordt in relatie met de A(ander). En dan gaat het niet alleen over het ontvangen van bevestiging, maar ook over van betekenis kunnen zijn voor de ander. Zelfvertrouwen ontstaat dus altijd in contact met anderen, met de Ander. Zo krijgt ons mens-zijn betekenis.

Ook in het geloof is het zo. De Here God is niet alleen Iemand die voor jou zorgt, maar wil ook dat jij voor anderen en voor jezelf zorgt. Hij deelt niet alleen liefde uit, maar vraagt ook onze liefde voor Hem en voor de naaste.

Vandaar dat de onderwerpen van de thema ochtenden nu meer benadrukken dat het gaat om jezelf in relatie met de ander/de Ander.’

Bea Sonneveld

*‘Het is prachtig werk,
een stukje van je eigen
tijd geven aan mensen
die het nodig hebben. God
vraagt ons te geven van
wat we hebben gekregen.*

Jos Haringsma

*Het geloof
delen, dat
heeft zoveel
waarde!’*

Pannenkoeken eten

Met aan iedere kant van de telefoon onze eigen kop koffie, praat ik met Jos Haringsma. In 2007 begon zij met het werk in de Herberg. De kinderen waren het huis uit, ze had tijd voor zichzelf en werd na een meeloperperiode stafvervanger in het weekend. Een mooie tijd, waarin ze met verschillende andere stafvervangers een bijzondere band opbouwde.

Naast het werk in de Herberg maken ze eens per jaar tijd voor een onderlinge ontmoeting. ‘In de Herberg is er door de jaren wel wat veranderd’, vertelt ze. ‘De gasten zijn sociaal weerbaarder geworden, soms ontstaat er groepsvorming wat ten koste kan gaan van andere gasten’. Wat Jos heerlijk vindt is dat er oudgasten zijn

die je herkennen en dat laten merken! Er kan zo een band ontstaan. Verder vertelt ze enthousiast over een gast die een gift kreeg om iets te doen voor alle gasten. Ze hebben toen met de hele groep bij een restaurant in Oosterbeek pannenkoeken gegeten! Jos had die avond dienst en viel met haar neus in de boter (pannenkoeken) en mocht mee!

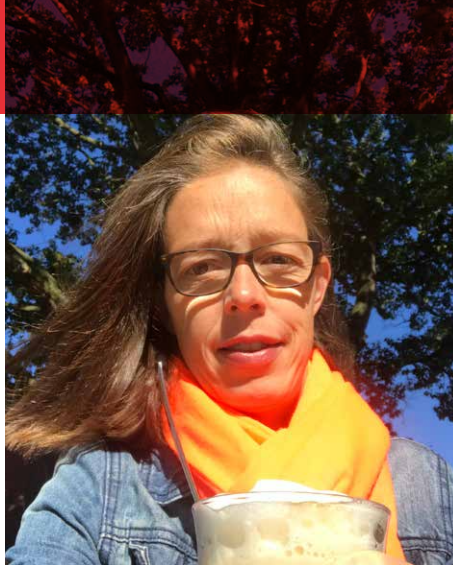
De koffie is ondertussen op en Jos besluit ons gesprek met de woorden: ‘Het is prachtig werk, een stukje van je eigen tijd geven aan mensen die het nodig hebben. God vraagt ons te geven van wat we hebben gekregen. Het geloof delen, dat heeft zoveel waarde!’

Caroline Eisma

Hoop

Toen ik aan een collega vertelde dat ik een aantal weken naar de Herberg zou gaan, reageerde ze met: dat vind ik sterk van jou! Met die opmerking was ik blij en het hielp me om deze stap te zetten. Ik moest door omstandigheden even uit mijn gezin om tot rust te komen in een andere omgeving. Uiteindelijk werd het een verblijf van zes weken en dat had ik ook nodig.

Vanaf het eerste moment was het plezierig, maar ook moeilijk. Wat was ik moe en uitgeblust, maar dat kon in de Herberg. Dat was juist zo fijn, ik voelde me geaccepteerd. Thuis was ik de enige die het moeilijk had, hier zat iedereen er wel eens doorheen. Dat ik heel goed terugkijk op die weken, heeft te maken met het concept van de Herberg. Je leeft in een groep én er zijn mogelijkheden om je terug te trekken op je kamer of bijvoorbeeld alleen te gaan fietsen. Je doet dingen samen, maar er is ook 1 op 1 begeleiding. De groep

hielp me ontspannen, soms zat ik uren met iemand aan de tafel te puzzelen. Je hoeft dan niet veel te zeggen, maar bent wel samen. We zijn toch in relatie tot de ander geschapen? Een van de eerste dingen die over de mens wordt gezegd is: het is niet goed dat hij alleen is. Nou voor mij geldt dat heel erg, vandaar dat ik ook niet naar het vakantiehuisje van mijn ouders ben gegaan. De groep in de Herberg is trouwens veel groter dan de gasten die er zijn. Daar horen ook de vele vrijwilligers en het team bij. Het is onvoorstelbaar wat zij doen

om de Herberg draaiend te houden. Dan had ik met een vrijwilliger gepraat en dacht ik: zij reist dus elke week al die kilometers om naar mij te luisteren! Wat een liefde!

Ik kwam met veel geloofsvragen naar de Herberg. Voor mij waren twee dingen helend. In de eerste plaats gewoon meegenomen worden in het dagelijkse ritme van bijbellezen, zingen en bidden. Ik kon het gewoon over me heen laten komen en dat gaf rust. Juist zo ontstonden er openingen naar God toe. Ook hielpen de gesprekken met mijn begeleider. Hij gaf mij ruimte voor de opstandigheid en ging daar niet gelijk aan morrelen. Het mocht er zijn, ik mocht er zijn. En juist dat gaf perspectief. Terugkijkend zeg ik: ‘De Herberg is de plek waar ik weer licht zag en vrijer kon ademen.’ Het mooie gebouw werkte daar zeker aan mee.

*Irene Prins-Munting,
gast december 2019 - januari 2020.*

Wisseling bestuur

De bestuursvergaderingen hebben dit jaar tot nu toe plaatsgevonden op afstand via Skype en het bestuur hoopt voor het eerst fysiek te vergaderen op vrijdag 26 juni.

In de skype vergadering van 27 maart heeft Jan de Kluijver na 11 jaar afscheid genomen als bestuurslid en zijn functie van secretaris overgedragen aan Karin Pronk-Schaap. Graag willen we Jan hartelijk danken voor zijn jarenlange inzet voor het werk in het bestuur en de commissie FPO. Het officiële en fysieke afscheid zal plaatsvinden op 26 juni.

In de vergadering van 27 maart is Helma de Vries welkom geheten als nieuw bestuurslid. Helma woont in Amersfoort en is regiodirecteur bij de christelijke GGZ-organisatie Eleos in de regio Midden. We wensen haar een goede tijd toe in het bestuur.

Jaarverslag en jaarrekening

In de bestuursvergadering van 27 maart zijn het jaarverslag en de jaarrekening 2019 vastgesteld. Deze zijn te vinden op onze website:

www.pdcdeherberg.nl/informatie.

We danken iedereen hartelijk voor alle steun en betrokkenheid bij ons werk.

colofon

'uit de Herberg' verschijnt 4 x per jaar: 2 x in druk en 2 x digitaal. Een abonnement is gratis! Geef uw naam door per e-mail of telefoon.

REDACTIE: Marja Korevaar,
Alide Snitselaar, Henk Meuleman

FOTO'S: Marja Korevaar, Alide Snitselaar

VORMGEVING: bredewold communicatie-
vormgevers, www.bredewold.nl

© 2020

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg
Pietersbergseweg 19, 6862 BT Oosterbeek

T 026-334 22 25

info@pdcdeherberg.nl

www.pdcdeherberg.nl

BANK: NL58 RABO 0302 2633 30

t.n.v. Stichting De Pietersberg

